

(CD-71) ૩ – મહામૂલું છે માનવ-જીવન

મહામૂલું છે માનવ-જીવન,
વ્યર્થ ન કંઈ વેડફાય, ભઈલા;
દેવોયે ઝંખે છે મનુષ્યનો ભવ,
કારણ-મોક્ષ જ થાય, મહીલા. –મહામૂલું...

અનાદિથી જીવ શોધે છે સુખ,
ભરમ-દુકાને ખરીદિયું દુઃખ;
વટાવી ચોવીસી કઈ ભૂલમાં?
અરધ-દગધ, નહીં દૂધમાં કે દહીંમાં. –મહામૂલું...

સ્વચ્છંદે કર્યું ધર્મારાધન,
ક્રિયા-કમાણી કર્મ-વિરાધન;
પોતાપણનાં મત-ઉંબરમાં,
નથી 'હું' ઘરમાં, કે આંગણમાં. –મહામૂલું...

ઈશ્વર ફેંઢવા બહાર ભમિયો,
જગ-કાદવમાં જાતે જ ખૂંપિયો;
અજ્ઞ-ક્રિયા મેં સબ ડબ્બા ફૂલ,
પુનરપિ જનમમ્ પુનરપિ મરણમ્,
પુનરપિ જનની જઠરે શયનમ્. –મહામૂલું...

પથ્થર, પૂજન, મંદિર, મસ્જિદ,
બંદગી કીધી, બાંગ પુકારી;
સુણનારો તો ક્યાંયે ન મળિયો,
મૂળ માલિક જ મહીલો સૂતેલો.
ઝગાવી 'દાદે' 'સ્વરૂપ'-રમણા,
ઉત્તમ ક્ષણ સરી જાય, ખપિયા. –મહામૂલું...

